

GESCHIEDENIS

Posted on 14 april 2019

This post is also available in: [Deutsch \(Duits\)](#) [English \(Engels\)](#) [Nederlands](#)

Acceleratieraces of dragraces (dragracing) zijn motorsportwedstrijden waarbij een rechte baan zo snel mogelijk moet worden afgelegd met een staande start. De traditionele raceafstanden zijn de kwartmijl (402,34 m) en de achtste mijl (201,17 m). De races in de professionele klassen en de hogere amateurklassen worden gereden met dragsters met tot enkele duizenden pk's of kW. De reactiesnelheid van de rijders en hun kunde om het enorme vermogen van de dragsters op de speciaal geprepareerde dragstrip te brengen, beslissen tussen de overwinning en de nederlaag.

Het begin van de acceleratieraces gaat terug tot de eerste jaren na de Tweede Wereldoorlog. In die tijd werd het mode voor jongeren in de Verenigde Staten om deel te nemen aan illegale straatraces met aangepaste auto's. Films als ... omdat ze niet weten wat ze doen of American Graffiti spelen in op dit thema. Meestal vertrokken twee auto's tegelijkertijd bij een stoplicht en reden ze naar een afgesproken bestemming, zoals het volgende stoplicht of het einde van de straat. De wedstrijden werden al snel georganiseerd binnen een wettelijk kader en werden voornamelijk gehouden op vliegvelden, die na het einde van de oorlog in groten getale beschikbaar waren. In Zuid-Californië werden opgedroogde zoutmeren ook gebruikt als racecircuits. De eerste racebaan speciaal ontworpen voor acceleratieraces werd in 1950 geopend op een oud vliegveld in Santa Ana, Californië. Dit soort vrijetijdsbesteding werd ook een favoriet tijdverdrijf onder bezettingssoldaten in Groot-Brittannië en Duitsland. De voorkeur ging uit naar goedkope en lichte vooroorlogse modellen zoals het Ford Model A. Om het gewicht te verminderen werden alle carrosseriedelen die niet absoluut noodzakelijk waren, zoals spatborden, motorkap of motorkap, verwijderd. De motor werd krachtiger gemaakt of vervangen door een moderne V8. De National Hot Rod Association (NHRA), die in 1951 werd opgericht in Californië en sindsdien de grootste organisatie in dragraces is, is gebaseerd op deze "hete kachels" die bekend staan als hot rods. De op één na belangrijkste organisatie in het Amerikaanse dragraces is de IHRA, de International Hot Rod Association, die ongeveer een derde van de omvang van de NHRA heeft.

Van eind jaren 1950 tot in de jaren 1970 werden muscle cars in de Verenigde Staten rechtstreeks vanuit de fabriek getuned voor de kwartmijl. De bekendste voorbeelden zijn de 1969 Dodge Charger, de 1970 Plymouth Hemi Cuda en de 1969 Chevrolet Camaro Yenko. De laatste was jarenlang houder van het kwartmijlrecord met 11,82 seconden. Daarmee is het de snelste productieauto op de kwartmijl. Zelfs de Chevrolet Chevelle SS uit 1970 met Chevrolet's grootste productiemotor tot dan toe, met een cilinderinhoud van 7,4 liter (454 cid) en 331 kW, kon de Camaro niet verslaan.

Reglement

In 1997 introduceerde de FIA een Europees dragracekampioenschap. De FIA werkte hiervoor samen met de Amerikaanse NHRA en nam de regels van deze organisatie over. De klassieke afstand voor dragraces is een kwart mijl, wat overeenkomt met 402,34 meter. Daarnaast is er een uitloopstrook van ongeveer dezelfde lengte. Als er geen rechte stuk van deze lengte beschikbaar is of alleen minder krachtige voertuigen deelnemen, wordt vaak de halve afstand van een achtste mijl gebruikt, wat overeenkomt met 201,17 meter. In de regel nemen twee coureurs het tegen elkaar op. De verstreken tijden (ET) in de kwalificatieheats worden gebruikt om de koppels te bepalen voor de eliminatieheats, die dan worden verreden in een knock-outsysteem. De tijden worden gemeten met behulp van een lichtbarrière. Met name de reactietijd bij de start is doorslaggevend voor de overwinning of nederlaag.

In de Public Race-klasse kunnen deelnemers meedoen met productieauto's die sneller zijn dan 16,50 s maar langzamer dan 11,99 s op de kwartmijl. De klasse Modified Public is gereserveerd voor aangepaste productievoertuigen die sneller zijn dan 12,00 s maar langzamer dan 10,90 s. Om de toenemende upgradering van voertuigen tegen te gaan en om races tussen voertuigen met verschillende sterktes mogelijk te maken, worden veel amateurklassen verreden volgens een tijdindex. Het circuit moet zo nauwkeurig mogelijk worden afgelegd binnen een bepaalde tijd. Als deze tijd niet wordt gehaald, wordt de coureur gediskwalificeerd. De coureur moet vaak voor de finish zijn voet van het gaspedaal halen om niet onder de index te komen. De beslissende factor is dan meer de vaardigheid van de coureur en minder het motorvermogen van zijn voertuig. De richttijden voor de klassen Super Street, Super Gas en Super Comp zijn respectievelijk 10,90 seconden, 9,90 seconden en 8,90 seconden. In de bracketraces start het langzamere voertuig zoveel eerder dat het krachtigere voertuig het minder krachtige voertuig net kan inhalen op de finishlijn.

Voertuigklassen

De Public Race-klasse is gereserveerd voor min of meer aangepaste, voor de weg toegelaten voertuigen. De klasse Modified Public is gereserveerd voor aangepaste wegvoertuigen. In de klassen Super Street en Super Gas zijn uitgebreide modificaties aan de motor en carrosserie toegestaan. De races in de hogere amateurklassen Super Comp en Competitin Eliminator worden betwist met dragsters die speciaal zijn ontworpen voor acceleratieraces.

De professionele klassen zijn onderverdeeld in Pro Stock, Pro Modified, Top Methanol Funny Car, Top Methanol Dragster, Funny Car en Top Fuel Dragster. De tijden voor de kwartmijl variëren van ongeveer 7 seconden tot minder dan 5 seconden. De Pro Stock-klasse is vooral populair bij toeschouwers in de Verenigde Staten vanwege de gelijkenis met de overeenkomstige serieauto's en het sterke deelnemersveld. In Europa daarentegen is er maar een klein aantal dragsters in de Pro Stock-klasse, waarvan de meeste teams uit Scandinavië komen. Het enige Duitse team op dit moment rijdt sinds 2007 met een Pro Stock dragster op basis van een Mercedes Benz CLK 500 uit het DaimlerChrysler-tijdperk, uitgerust met een Chrysler Hemi V8.

De dragsters in de Top Fuel-klasse bereiken meer dan vijf keer de zwaartekracht versnelling. Samen met jet-dragsters behoren ze daarom tot de snelst accelererende voertuigen. Zelfs Formule 1-racewagens zijn qua acceleratie lang niet zo snel als dragsters.

Wedstrijdverloop en tijdwaarneming

De burnout, waarbij de bestuurder de wielen laat doordraaien om de banden op te warmen, wordt gevolgd door staging, d.w.z. het innemen van de startpositie. Twee witte lampen die worden aangestuurd door lichtbarrières geven de positie van de auto aan. Zodra beide raceauto's hun juiste positie hebben bereikt, gaan drie gele lampen op de kerstboom (stoplicht in het midden) branden, na elkaar of tegelijkertijd, afhankelijk van de klasse. Dan, na een willekeurige tijd of door de wedstrijdleider, wordt de start aangegeven door een groen licht.

Afhankelijk van de klasse worden 0,500 of 0,400 seconden afgetrokken van de tijd die de voorkant van de auto nodig heeft om de startlijn te passeren als reactietijd (RT), zodat de optimale RT 0,000 seconden is. Als de auto de startlijn eerder passeert, wordt aangenomen dat de bestuurder niet reageerde op het groene licht, wat een mens minstens drie tienden van een seconde kost, maar op verdenking wegreed. Dit wordt bestraft met een diskwalificatie en aangegeven met een rood licht. De eerste tussentijdse tijdmeting voor informatiedoeleinden (tijdslijp) vindt plaats na 60 voet, wat overeenkomt met ongeveer 18 meter. De professionals bereiken dit punt in minder dan een seconde en rijden dan al meer dan 100 km/u. Een volgende

meting van tijd en snelheid vindt meestal plaats in het midden van het parcours. De winnaar wordt aan de toeschouwers in het startgebied getoond op een displaybord. De tijd die verstreken is tussen het passeren van de startlijn en het bereiken van de finishlijn (verstreken tijd, ET) en de uiteindelijke snelheid worden ook weergegeven. De som van de reactietijd en de verstreken tijd is beslissend voor de overwinning. Er is sprake van een hole shot als een snellere tegenstander op het parcours is verslagen dankzij een snelle reactietijd.

Race-evenementen

De dragraces van de professionele klassen worden gehouden op speciaal geprepareerde circuits, de dragstrips. Deze races zijn onderworpen aan de strenge beperkingen van de FIA, de NHRA of de DMSB en worden soms opgenomen in het klassement van Europese kampioenschappen. In Scandinavië worden professionele races gehouden op Mantorp in Zweden, Gardermoen in Noorwegen en Alastaro in Finland. De races op de Santa Pod Raceway in Podington, Engeland, en de jaarlijkse Nitrolympics (NitrolympX) op de Hockenheimring in augustus zijn de grootste evenementen in hun soort in Europa.

Naast de professionele evenementen zijn er ook verschillende toegestane amateur races waaraan iedereen kan deelnemen. In Duitsland vinden deze meestal plaats op vliegvelden. Bij de Nitrolympics op de Hockenheimring strijden voertuigen met meer dan 1000 pk in de klasse tot 10,90 s, waarbij ze ruim 200 km/u halen aan de finish. Door het hoge motorvermogen en de grip van de dragstrip voeren de coureurs herhaaldelijk wheelies uit, waardoor de voorwielen omhoog komen. Productieauto's met hoge prestaties of recentere sportauto's, zoals Porsches, komen echter bijna nooit aan de start.

Quelle: Wikipedia